

CONCEPTVERSLAG VAN DE RAADSMARKT D.D. 9 MAART 2017 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING

Aanwezigen:

- De leden van de commissie Samenleving en andere raadsleden
- Commissiegriffier, voorzitter en notulist

1. Opening en mededelingen van de voorzitter

De **voorzitter** opent om 20.00 uur de raadsmarkt en heet iedereen welkom. Het is de bedoeling dat er vanavond input wordt gegeven op het programma van eisen over het sociale domein.

De heer Haker, programmamanager transitie sociale domein van de gemeente Haarlem, zal leiding geven op deze avond over dit onderwerp. Het is niet de bedoeling om het politieke gesprek aan te gaan. Dat gebeurt later deze avond tijdens de commissievergadering Samenleving.

De heer **Haker** start zijn inleiding met de opmerking dat de commissieleden vanavond input kunnen geven op het gebied van het programma van eisen binnen het sociale domein. Het is een bijzondere bijeenkomst, aangezien er nog niets op papier staat. De aanwezigen hebben nu echt de kans om input te geven over de domeinen jeugd, Wmo, Participatiewet, maatschappelijke opvang, et cetera. Het is de bedoeling om in anderhalf uur input te verzamelen onder begeleiding van meerdere ambtenaren die voor elk domein mogelijke technische vragen kunnen beantwoorden. De aanwezige commissieleden worden in twee groepen gesplitst.

Tijdens deze bijeenkomst wordt gesproken over de verwervingsstrategie naar het programma van eisen en dan gaat het over de inkoop en minder over subsidies. De inkoop is een middel om het doel te bereiken (transformatiedoelen).

In 2014 heeft de gemeentelijke organisatie van de toenmalige raad de opdracht gekregen om vooral voor de continuïteit in de zorg en de infrastructuur in te kopen. Dat was op dat moment logisch, want destijds wist niemand wat er op de organisatie zou afkomen. Er waren nieuwe taken, doelgroepen, nieuwe organisaties en andere problematieken. Nu de organisatie enkele jaren verder is, weet het veel meer. De raad heeft het transformatieprogramma en de uitgangspunten vastgesteld en nu zijn de transformatiedoelen aan bod. De juiste zorg op het juiste moment voor de juiste persoon, maar ook terug in de samenleving, eerder signaleren om escalatie van problemen te voorkomen.

Het is belangrijk om in het programma van eisen oplossingen te zoeken in de integratie tussen de verschillende domeinen. Dat is de uitdaging. Er is op dit moment een kans om iets te doen aan de perverse prikkels, aan het verminderen van de administratieve druk.

Vervolgens laat spreker een papier zien waarin de verschillende domeinen staan vermeld.

Het gaat volgens de heer Haker vanavond voornamelijk om het regionaal inkopen door diverse gemeenten.

Belangrijk om te benoemen in het domein van de Wmo is de transformatie in de dagbesteding, het mixen van mensen en doelstellingen. Het gaat om het samenwerken en verbinden, kijken naar de mogelijkheden in plaats van te kijken naar de beperkingen (kanteling).

De overeenkomst tussen alle domeinen is dat de klantmanagers de tijd nemen voor de klant en met deze klant bepalen om de doelen te bereiken door te investeren in de toegangsprocessen.

Mevrouw **Dekker** vraagt hoe het bereiken van deze doelen in de praktijk werkt. Zij vraagt zich af waar zij op moet sturen.

De heer **Haker** vindt het lastig om deze vraag concreet te beantwoorden. De hoofdvraag van vanavond luidt: wat vindt de commissie Samenleving belangrijk?! Welke input gaat de commissie het college meegeven om het programma van eisen samen te stellen?!

De heer **Garretsen** haakt hierop in door aan te geven dat de heer Haker de commissie duidelijk moet maken hoe zij invulling moeten geven als een klant een hulpvraag heeft.

De heer **Haker** zegt dat de gemeentelijke organisatie dat concreet wil maken in het programma van eisen en dat moet plaatsvinden via de input van de commissieleden. De organisatie is op zoek naar succesformules en een daarvan is dat er voldoende tijd voor de klant moet zijn.

Spreker verzoekt de commissieleden om zich te splitsen in twee groepen en zich te verdiepen in het programma van eisen aan de hand van een overzicht.

Er ligt nog geen programma van eisen. De commissie Samenleving gaat hier vanavond voor het eerst over praten.

In reactie op een opmerking van mevrouw **Klazes** zegt de heer **Haker** dat de onderliggende besluiten de basis zijn voor het programma van eisen.

Mevrouw **Sterenberg** constateert dat de commissieleden nu ambtenaar mogen spelen door zelf het programma van eisen op te stellen.

De heer **Haker** probeert de aanwezigen erop te wijzen dat de uitnodiging van vanavond is om te delen wat de commissie belangrijk vindt.

Op 30 maart houdt de commissie Samenleving een debat met het college van B en W over de uitkomsten van deze raadsmarkt.

2. Verslag van groep 1

De heer **Haker** geeft aan dat het programma van eisen concreet moet zijn, waarbij de kwaliteitseisen duidelijk worden omschreven voor de toekomstige contractpartners en hun klanten. Wat vindt de commissie belangrijk en wat wordt er gemist?

Mevrouw **Jacobsz** geeft aan dat zij keuzevrijheid belangrijk vindt.

Mevrouw **Sterenberg** vindt het als deelnemer lastig om deze lijst in te vullen, aangezien er later wordt gezegd dat zij dit hebben ingevuld en samengesteld. Zij mist informatie, waardoor zij niet in staat is om zaken te melden over bijvoorbeeld vrouwenopvang.

Mevrouw **Klazes** merkt op dat het hier om een aanbestedingsprocedure gaat die voor verschillende partners geldt.

Een **ambtenaar** voegt eraan toe dat de gemeente hoge of lage eisen kan stellen, waardoor de drempel hoog of laag wordt voor aanbieders om in te schrijven op een aanbesteding.

De heer **Garretsen** vraagt of de heer Haker wat meer informatie kan geven over die eisen.

De heer **Haker** antwoordt dat een HKZ-certificering een landelijk kwaliteitskeurmerk is waar zorgaanbieders aan moeten voldoen om die zorg te mogen leveren. Spreker geeft nogmaals aan dat het aan de commissieleden is om aan te geven welke kwaliteitscriteria zij belangrijk vinden.

Mevrouw **Dekker** vraagt hoe deze input wordt gewogen en welke input in het programma van eisen terechtkomt en welke input niet. Zij vindt deze tussenvorm wel een goede poging, maar het is haar niet duidelijk welke gekleurde (lees: politieke) informatie wordt meegenomen.

De heer **Haker** kan deze vraag lastig beantwoorden. Het college heeft de toezegging gedaan om de commissie input te laten geven op het programma van eisen.

Mevrouw **Sterenberg** vindt het niet de bedoeling dat zij het programma van eisen gaat schrijven met het vooraf input geven van informatie. Zij wil achteraf iets vinden van een stuk op basis van informatie van anderen en niet van zichzelf.

De **voorzitter** van de commissie Samenleving (Bas van Leeuwen) zegt dat de commissie Samenleving kan meepraten over het programma van eisen om het draagvlak te vergroten. Daarna maakt het college een stuk waar de politieke mening gaat plaatsvinden.

Mevrouw **Sterenberg** vindt dat de politieke input tijdens de commissievergadering moet plaatsvinden op basis van een stuk op basis van neutrale input van professionals (ambtenaren) en niet van politici.

Mevrouw **Klazes** is het met mevrouw Sterenberg eens.

Mevrouw **Dekker** vindt dat alle input een politieke kleur heeft.

Wethouder **Botter** interrumpeert met de opmerking dat het overleg voortkomt uit een tweetal eerdere bijeenkomsten, waarbij aspecten zoals doelgroepenvervoer, wachttijden, huishoudelijke ondersteuning et cetera aan de orde zijn gekomen. Volgende maand komt er een nota Gezondheid. Het was de

bedoeling dat de commissieleden de ambtenaren input en opvattingen meegeven, waarna zij met een programma van eisen terugkomen.

Mevrouw **Sterenberg** zegt dat raadsmarkten niet politiek zijn. De input die zij nu moet geven, kan niet gewogen worden. Zij wil het programma van eisen krijgen en daar een mening over geven.

De heer **Garretsen** stelt voor om een rondje te maken.

Mevrouw **Dekker** kan zich voorstellen dat de ambtenaren graag willen weten hoe de commissieleden over dit onderwerp denken.

De heer **Rutten** concludeert dat de commissie in een raadsmarkt kaderstellend bezig is en daar is hij fundamenteel tegen. Kaderstellend bezig zijn wil spreker in een commissievergadering doen.

De heer **Haker** heeft een ordevoorstel. Hij merkt dat het gesprek over het proces gaat en niet over de inhoud. Hij vraagt aan de aanwezigen wat zij de ambtelijke organisatie willen meegeven.

De heer **Aichi** vindt het lastig om hier invulling aan te geven.

Mevrouw **Jacobsz** zegt dat het fijn zou zijn als klanten hun klachten elders kunnen neerleggen (klachtenprocedure).

De heer **Garretsen** vindt de Jeugdzorg op dit moment redelijk goed gerealiseerd. De administratieve lastendruk moet omlaag en de positie van werknemers vindt hij een belangrijk punt. Bij de Participatiewet is het sociaal akkoord belangrijk. Paswerk heeft in de nabije toekomst wat overcapaciteit, omdat er geen nieuwe mensen mogen instromen. Bij de Wmo moet er controle komen op de kwaliteitseisen, waaronder het controleren of werknemers voldoende geschoold zijn. Spreker wil in gesprek met de aanbieders voor de aanbesteding, waarbij met de vijf grootste aanbieders om de tafel moet worden gezeten om te bepalen wat het uurtarief moet zijn om de cao uit te kunnen voeren, om de huidige systematiek uit te kunnen voeren, waarbij de kleine aanbieders zich hierbij kunnen aansluiten. Het valt mevrouw **Klazes** op dat de heer **Garretsen** punten aandraagt die over het proces gaan en niet over het programma van eisen.

De heer **Haker** merkt op dat controle leidt tot lastendruk. Ambtelijk gezien vindt hij dat een dilemma. Waar ligt de grens tussen kwaliteitseisen en het beperken van de administratieve lastendruk?

De heer **Garretsen** antwoordt dat deze eisen in een contract kunnen worden vastgelegd.

Mevrouw **Klazes** vindt dat signalering in de huishoudelijke hulp een belangrijke eis zou kunnen zijn. Mensen die verbonden zijn aan een cliënt moeten behouden blijven en geen wisselingen van professionals. Het streven is het leveren van dezelfde persoon.

Mevrouw **Dekker** wil bij de aanbesteding ruimte creëren voor nieuwe partners. Zorgaanbieders moeten met nieuwe methoden komen bij de dagbesteding. Paswerk is in haar beleving een sterfhuiskonstructie.

Mevrouw **Klazes** kan zich voorstellen dat in het programma van eisen komt te staan dat de gemeente voor kleine aanbieders is (tot honderd werknemers), omdat deze meer aandacht geven aan de cliënt.

De heer **Haker** weet niet of dat kan. Als er hoge kwaliteitseisen zijn, dan kan het zijn dat een kleine speler dat wellicht niet kan invullen en daar ligt volgens spreker een spanningsveld.

De heer **Garretsen** is het met mevrouw **Klazes** eens, die aangeeft dat bij organisaties de kwaliteit hoger wordt naarmate het bedrijf kleiner is. De kleinere aanbieders moeten een kans krijgen op deze markt. Er moet ruimte zijn voor innovatie dat in het plan van eisen wordt opgenomen. Tevens vindt zij het belangrijk dat gezelligheid en tevredenheid als een kwaliteitseis kunnen worden gezien, ook al gaat het enigszins ten koste van de huishoudelijke ondersteuning (bijvoorbeeld: schoonmaken).

Mevrouw **Sterenberg** vindt het bezwaarlijk dat gezelligheid ten koste gaat van de zakelijke deal die er is in de huishoudelijke ondersteuning. Zij vindt dat gezelligheid een aanvulling moet zijn op de huishoudelijke verplichtingen.

De heer **Haker** deelt mee dat er volgende week een raadsmarkt is over innovatie bij zorgverleners.

In reactie op de opmerking van mevrouw **Dekker** antwoordt spreker dat het wellicht beter is om het innoveren niet op te nemen in het programma van eisen, maar dat op een andere wijze te organiseren.

De heer **Garretsen** zegt dat er een spanningsveld optreedt op het moment dat er een verplichting is om te innoveren en dat er een beperkte contractduur is met deze contractspartner, want innoveren kost geld.

De heer **Haker** antwoordt dat in de verwervingsstrategie is gezegd dat het uitgangspunt moet zijn dat de gemeente een duurzame relatie wil van minimaal drie jaar, met mogelijkheid het contract twee keer te verlengen voor de duur van een jaar.

Mevrouw **Barth-van den Boom** vraagt of er iets in het programma van eisen moet komen te staan als een partij niet aan de eisen kan voldoen.

De heer **Haker** antwoordt dat aan de voorkant al geen contract wordt aangegaan als een aanbieder niet aan de eisen kan voldoen. Als blijkt dat een aanbieder niet aan de eisen kan voldoen, dan zal met de contractmanagers een gesprek moeten plaatsvinden.

Mevrouw **Klazes** constateert dat de gemeente moet opletten voor perverse prikkels vanuit de zorgaanbieders. Hoe gaat de gemeente Haarlem hiermee om?

De heer **Haker** geeft aan dat de gemeente deze prikkels moet leren herkennen om keuzes te kunnen maken. Dat is een risico dat in een contract kan worden opgenomen. Er kan een acceptatieplicht in het contract worden opgenomen, zodat aanbieders niet aan ‘cherry picking’ kunnen doen.

Spreeker stelt voor om de andere groep erbij te halen.

3. Plenaire terugkoppeling

De heer **Haker** geeft aan dat in zijn groep het gesprek moeilijk op gang kwam. Hij vraagt zich af hoe het in de tweede groep is verlopen.

De heer **Spijkerman** antwoordt dat het in zijn groep een leuke en boeiende sessie is geweest.

De heer **Haker** meldt dat er aantekeningen zijn gemaakt in beide sessies. Er is een toezegging gedaan dat de organisatie zal laten zien wat er met de input van deze bijeenkomst is gebeurd in het stuk van 30 maart 2017. Dan ligt er een eerste versie van het programma van eisen.

4. Sluiting

De **voorzitter** dankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng en sluit de raadsmarkt om 21.45 uur.